

ISKRICE – ISKRICE – ISKRICE

Ljubljano je obiskal znan švedski strokovnjak za varnost prometa. Zlasti je specializiran na varnost pešcev. V nekaj dneh je proučil tudi in še zlasti našo občino. Seveda le s stališča varnosti pešcev, in dal konkretne predloge za izboljšanje tega perečega problema.

Vendar iz vsega tega najbrže ne bo nobene koristi. Vsaj nekaj prihodnjih let ne, dokler naši prometni strokovnjaki ne bodo proučili vseh pomembnih vidikov njegovih spoznanj.

Prelepa je bela Ljubljana. Dokler se ne topi sneg!

»Ti so aprila vpadli na Koroško, vendar uspeha ni bilo. V tej akciji je bilo veliko mrtvih, ranjenih in ubitih. Vlada v Beogradu...« (Zgodovina za 8. razred, DZS 1976, stran 20).

Potem ko je Gorenje kupilo v Zahodni Nemčiji tovarno televizorjev, je svoj prodor na zahod najavila tudi avtomobilska industrija. Čeprav je še skrivnost, katero tovarno bodo kupili, vse kaže, da bo to slavni Porsche. To je namreč eden redkih zahodnih modelov, ki je vsaj nekoliko dražji od stoenke.

Vzemi si čas, ne življenja!

Pretrgana črta na cesti seveda pomeni, da pri prehitevanju lahko zapeljemo na prometni pas, ki je namenjen vozilom, ki prihajajo iz nasprotne strani. Seveda ta pravica ni absolutna, ampak je odvisna predvsem od prometa iz nasprotne smeri. Prehitevanje v škarje pa je kljub pretrgani črti prepovedano. In seveda nevarno. Če se od časa do časa tako početlje konča tudi brez nesreče, je to le igra slučajja, ne pa spodbuda za ponavljanje napake.

M. P.

Zimske drsainice

Prvi dnevi novega leta so seveda minili v znamenju ledenih cest in pločnikov. Tako smo se občani Centra, ne glede na leta in veselje do zimskih radosti, krepko nadsali. Sreča v nesreči pa je bila, da je marsikje na voljo primerna protidrainska opora, ki je preprečila najhujše. Kajti roko na srce, še vedno je bolje podreti prometni znak, kot pa pravega otročička. Čeprav tudi podiranje otročičkov na naših cestah ni ravno izjemen primer.

M. P.

Foto: J. Zrnec

Televizijski štrajk

Ko se človek odloči za nakup novega gospodinjstkega stroja, televizorja ali kakršnegakoli drugega aparata, še pomislil ne, s kakšnimi težavami se bo srečeval že na samem začetku.

Tudi tovariš I. S. iz Ljubljane si še v sanjah ni predstavljal, koliko živcev mu bo »požrl« čisto nov – iz trgovine pripeščen – televizor panorama gama. Na dom so mu ga dostavili iz Iskrine prodajalne. Takoj je razočaran ugotovil, da televizor ne dela. Zadevo je reklamiral in naslednji dan je tovariš I. S. dobil drug televizor. Toda tudi na ta aparat televizijskega programa ni mogel gledati, ker enostavno tudi ta televizor ni delal. Kupca so v trgovini napotili s pokvarjenim televizorjem na servis. Seveda pa s tem težave nesrečnega potrošnika še niso bile zaključene.

Na servisu v Rožni dolini so tovariš I. S. povedali, da lahko pride po televizor še isti dan. Ob prevzemu so mu zagotovili, da je zdaj vse O.K. Toda nesrečni kupec doma le ni mogel gledati televizijskega programa, ker televizor ni delal. Na dom je prišel še mojster iz servisa, ki pa je ugotovil, da aparat lahko popravi le v delavnici. Potrežljivemu I. S. je bilo končno vsega dovolj. Za pomoč je zaprosil tržnega inšpektorja, ki mu je prijazno svetoval, naj televizor preizkusi ob samem prevzemu v servisni delavnici.

M. B.

Nova rubrika

»Zakaj tako?«

V rubriki »Zakaj tako?« bomo objavljali kritične zapise naših bralcev o vseh problemih in problemčkah, ki vas tarejo, če se nam bo zdel problem zanimiv za širši krog bralcev, in če bi lahko z zapisom tudi pripomogli k rešitvi le-tega. Rubrika pa je namenjena tudi vprašanjem naših bralcev, na katera bomo skušali dobiti odgovore.

Seveda ne moremo prevzeti vse odgovornosti za navedbe v tej rubriki. Del odgovornosti bo moral prevzeti tudi pisec. Zato je jasno, da nepodpisanih pism ne bomo objavljali. Svoje prispevke in vprašanja pošiljajte na naš naslov, z oznako: »Za rubriko Zakaj tako?«

ZAKAJ TAKO?

Ljubljancani venomer povsod, na vseh nivojih, kot temu pravimo v družbenopolitičnem jeziku, tarnamo, kako slab zrak imamo. Celotno zastrupljen je menda. Obenem pa se obnašamo, kot da to nikomur nič mar.

Vzemimo na primer avtomobile, ki menda kar uspešno zastrupljajo naš zrak. Pozivali smo vse mogoče avtomobiliste individualiste, naj nehajo zastrupljati naš zrak, naj se vozijo z avtobusi. Brezupno. Potem se je pojavil tisti avtobus, ki ga poganja plin. Plin menda sploh ne zastruplja zraka. Je čist, kot pravijo častilci zdravega zraka.

Toda, če je tak avtobus, potem morda plin lahko poganja tudi avtomobile. Res je, celo vse potrebne naprave prodajajo pri nas in marsikdo si je že omissil pogon na plin, ker je tudi cenejši. Toda, me je opozoril nek poznavalec tega problema, za plinsko napeljavo plačaš davek. Vsako leto pri registraciji 2000 dinarjev. To je pa zguba. Bolje in ceneje se je voziti z bencinom, če seveda odmislimo zastrupljanje zraka.

Manjka nam tudi denarja za uvoz bencina. Plin doteka po plinovodu, imamo ga dovolj. Torej bi bil plinski pogon avtomobilov tudi delna rešitev energetske krize.

Če skušam torej potegniti črto in izračunati učinek, to pomeni manjšo porabo dragega bencina in čist zrak na eni strani in obratno na drugi strani plus 2000 din davka. Logično bi torej bilo, da bi davek ukinitili in vsakomur, ki želi plinski pogon, s kreditom omogočili nakup naprave, ki je potrebna. Zakaj ni tako, mi ni jasno. Še bolj vprašljivo pa je, če je jasno tistim, ki so odločali o uvedbi davka na plinske napeljave v avtomobilih.

M. P.

GRENKI SMEH

Janez pripoveduje Jožetu smešen vic, ta pa ga nezainteresirano poslušala.

»Veš, včeraj sem bil skupaj s tvojo ženo.«

»No in kaj zato?« se razburi Jože.

»Oh, nič; hotel sem ti le povedati, da se je ona temu vicu tako smejala, da bi skoraj padla s postelje,« pravi Janez.

Nadka Mazl

EXPRESNO

Tone se je s svojo tajnico odpravil na službeno potovanje...

»Če se bo kongres slučajno zavlekel, tako da se jutri še ne bom mogel vrniti, ti bom vsekakor poslal telegram, da ne boš v skrbeh,« reče ženi ob slovesu.

»Ni treba, Tone,« mu odvrne ona, »sem ga že našla v žepu tvoje plašča...«

Nadka Mazl

Naš nasvet

Zdrav duh v zdravem telesu. Vsako jutro za boljše zdravje vsaj pet minut telovadbe. Seveda pri odprtem oknu!

Naši občani, ki se bodo držali takih in podobnih nasvetov, ne bodo čakali visoke starosti. Na zunanji strani oken je namreč zrak zastrupljen!

Dober dan naš občan

Majda Pleterski

Ravno takrat je namreč avto prav tamle, na vogalu, povozil našo Fleur.«

– Kdo pa je bila Fleur?

»Naša psička, miksterier sem ji pravila. Mešanec med terierjem in volčjakom. Brihtna pa je bila ta naša Fleur. Bolj kot Tobi, pa čeprav ima Tobi rodovnik kot kak knez.«

– Ali je težko imeti v mestu psa?

»Je. Sicer imamo srečo, stanujemo takorekoč tik ob Tivoliju. Pa vsi skrbimo zanj. Zjutraj ga odpelje na sprehod mož, opoldne jaz, zvečer pa sin. Je pa to velika odgovornost, saj zahteva pes svoj red, nego in seveda ga je treba povsod jemati s sabo, kar je včasih najtežje. Marsikdo vas gleda takole postrani, snobi si verjetno misli, kaj pa imajo tegale cučka. Pa ni ravno tako. Je pa pekinezer občutljiv, zlasti ga daje vročina. Pa sem ga ostrigla, čeprav je to velik gojiteljski greh. Kinologa bi skoraj kap. Pa saj ga nimam zaradi ocene ali medalje, ampak, ker ga imamo radi. In on nas.«

Srečno, tovarišica Majda in Tobi. Želimo vama še mnogo lepih dni in čim manj grozečih avtomobilskih koles.

M. Pirjevec

ZAKAJ TAKO?

Umirajoče poslopje mestne knjižnice

... »Kultura ne more in ne sme biti pastorka samoupravne socialistične skupnosti...«, je geslo našega družbenega sistema in vendar je še vedno najti toliko žalostnih izjem, ki žal ne potrjujejo izvajanja tega načela v praksi.

Eden imed takih nevzornih zgledov je Mestna knjižnica v Ljubljani, kjer navkljub izrednemu prometu in dobremu obisku bralcev nikomur doslej ni še prišlo na misel, da bi odobril kaj sredstev za najnujnejša vzdrževalna dela v prostorih knjižnice. Isti problem tare tudi čitalnico v Židovski ulici, kjer je pod škripajoč in dotrajan stol so skrajno neudobni ter ne ustrezajo višini miz, stene vpijejo po barvi in čopiču, da o nezadostnem ogrevanju, zlasti v popoldanskem času, ko ti mimogrede, vsemu premraženemu zamre vsaka želja po branju in kulturnem izobraževanju v napol razsvetljenem prostoru, sploh ne izgubljam besed. Skrajno neprijeten občutek dobi že obiskovalec, ki mimogrede in slučajno zaide v prostore Mestne knjižnice, kako mora biti pri srcu šele tovarišem in tovarišicam, ki se dan za dnev vračajo na delovno mesto v tako neugodne razmere?!

Menim, da je skrajni čas, da kulturna skupnost in ostali odgovorni organi namenijo nekaj sredstev tudi za rešitev problema Mestne knjižnice, ki si kot kulturna ustanova s dolgoletno tradicijo res ne zasluži takega žalostnega položaja.

Nadka Mazl

Na podlagi sklepa IS Skupščine občine Ljubljana Center z dne 28. 12. 1978 o javni razgrnitvi osnutka tehničnega dela zazidalnega načrta za zazidalni otok CO-1/21 Zdravstveni dom,

vabimo delovne ljudi in občane krajevne skupnosti, da si osnutek načrta ogledajo in izrazijo o njem svoja stališča.

Javna razgrnitev je od 22. januarja do 22. februarja, vsak dan, razen sobote in nedelje, dopoldne od 10. do 12. ure in popoldne od 16. do 18. ure, v prostorih KS Tabor, Rozmanova 12.

Svet krajevne skupnosti Tabor

Vsakega vašega pisma ali fotografije smo veseli. Večino poslanega materiala bomo tudi objavili in vam seveda plačali vaš trud. Vendar si zaradi pomanjkanja prostora, to je pač bolezen vseh časopisov, pridržujemo pravico krajšati vaše sestavke. Pišite nam o vsem, kar vas teži in čemur ste se takole od srca nasmejali.